

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 993. A quibus & cujus authoritate exstsru de novo possint
Ecclesiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

c. 12. n. 10. Aliæ cathedrales, quæ sunt sedes Episcoporum. Aliæ collegiatæ, quæ habent communitatem clericorum Canonicorum cum eorum capite, qui capituloiter congregati agere & sigillum commune habere possunt. Barb. l. c. c. 6. n. 6. Aliæ matricies, per quas licet propriè intelligantur Ecclesiæ Cathedrales. Arg. c. 22. d. V. S. minùs tamen propriè etiam inferiores, quæ alias aliquo modo sibi subjectas habent; qualis etiam dicitur parochia post sui divisionem, ita, ut quæ ex hac divisione de novo surrexerint, dicantur filiales Arg. c. 3. b. t. alia baptismales, quæ fontem baptismalem habent, unde etiam tales dicuntur parochiales, & è contra confuso hoc nomine. Aliæ regulares, quæ pro habitacione divinisque officiis religiosorū principaliter constructæ. Seculare quo pro usu sacerdotalium Clericorum sub iisdem existant, ita fere Reiffenst. h. t. n. 3.

Ques. 993. A quibus & cuius autoritate exstrui possint Ecclesiæ de novo?

R Esp. Ecclesiæ etiam publicæ adificari possunt à quoconque, modò per hoc non inferatur præjudicium alteri, & interveniat legitimi superioris authoritas, alteriusque, cuius interest, consensus. Piacet, in praxi p. 1. c. 2. a. 4. n. 1. & 2. Zerol. in pr. p. 1. V. ecclesia dicto 2. & 4. Barb. jur. Eccles. l. 2. c. 2. n. 4. Pirk. b. t. n. 1. cum communī. Dixi primò: Ecclesia publica; siquidem Oratoria privata in ædibus propriis extruere potest quilibet citra intervenientem ullius alterius authoritatem aut consensum, etiam ex intentione ibi dicendi missam, et si ea in illis dici nequeat sine accidente consensu Episcopi. Can. quicunque juxta Gl. v. non licet & can. Si quis dist. l. de consecrat. Trid. ses. 22. in decreto de celebr. missæ V. neminem. Dixi secundò: modò per hoc non fiat præjudicium alteri: regulariter enim erigi ea nequit, dum illius exstrucio vergit in præjudicium alterius Ecclesiæ præsertim Ecclesiæ parochialis. Barbos. de off. & potest. Epis. Alleg. 26. num. 1. Pirk. b. t. num. 5. Wiestn. n. 5. Reiffenst. n. 11. Arg. Can. Ecclesia. & seq. can. 16. q. 1. Unde ante ædificationem nova Ecclesia vocandi & audiendi sunt circumiacentium Ecclesiarum, maximè parochialium, Rectores, ut exponent, si quæ habeant & patiantur gravamina & præjudicia à tali ædificatione &, si illis non auditis ædificetur nova Ecclesia, possunt ædificanti novum opus nunciare, & hac nunciatione efficere, ut ab ædificatione statim cessare, & post nunciationem ædificata propriis sumptibus destruere teneatur ædificator juxta c. 1. & 2. de novi operis nunc. & ibi DD. præjudicium verò aliarum Ecclesiarum consistit potissimum in cohærentia ædificii & damno sequente ex diminutione decimarum, oblationum, aliorumque possessione, & unum præjudicium etiam impediens dictam exstrucionem est, dum officit luminibus vicinarum ædium privatrum, aut impedit accessum ad eas. Vallens. adhanc rub. §. 1. n. 8. Wiestn. b. t. n. 4. ex ea ratione, quod licet favor religionis sit summus, regulari tamen debat ad normam justitiae. De causis autem, ex quibus non obstante illo præjudicio fieri possit ista ædificatio uti & de consensu superioris ad eam requirito dicetur specialiter qq. sequentibus. Unde sit

Ques. 994. An & quibus ex causis fieri possit novæ Ecclesiæ construcio?

1. R Esp. Ad primum: tametsi Episcopo novas parochiales erigere competit auctoritate ei de super delegata per se dem Apostolicam tanquam ejusdem delegato. Mandos. in prax. sign. grat. tit. erectiones. Rebuff. in pr. Decret. in parochial. Leo in thes. fori Eccles. p. 2. c. 2. n. 68. juxta c. ad audiencem &

Trid. sess. 21. c. 4. vide me in foro benef. p. 1. q. 155. Licet etiam procedere possit ad novæ parochie erectionem remoto appellationis obstaculo juxta c. ad audiencem b. t. non tamen unquam sine justa & probata causa ad talem exstructionem procedere potest, cum illa erectione novæ Ecclesiæ sit dismembratio ab antiqua Ecclesia & veluti quedam alienatio, quæ fieri non debet sine legitima causa juxta c. 1. de reb. Eccles. non alienand. idque etiam, ut videtur; etiæ talis exstructio non vergeret in præjudicium alterius.

2. Resp. Secundò talis causa sufficiens exstruendi Ecclesiæ novam, etiam intra limites antiquæ vel etiam alterius parochialis est in genere magna & evidens necessitas cui alio remedio occurri nequeat. Lotter. de benef. l. 1. q. 28. n. 29. & seq. talis est magna incommoditas & difficultas, undecunque hæc proveniat, adeundi aliquam Ecclesiæ parochiale pro percipiendis Sacramentis divinisque officiis audiendis. c. ad audiencem b. t. Trident. ses. 21. c. 4. de reform. quod cum requirat difficultatem magnam, modica aliqua incommoditas, causa sufficiens non est, de cuius sufficientia, dum dubitatur, Episcopi est de super arbitrari & dijudicare juxta declarationem S. congreg. ut Barb. de off. & potest. Epis. Alleg. 68. n. 2. Fagn. ad cit. c. ad audiencem n. 1. Pirk. b. t. n. 6. Arg. c. de causis. de off. deleg. Itaque in specie talis causa est nimia plurium parochianorum distantia à parochiali. Item si inter eorū villas & parochial. decurrat flumen vel torrens, qui ponte non patiatur, & transvadari nequit, frequenterque intumescens, latas inundationes causat Fagn. l. c. n. 17. Barb. l. c. n. 1. Item, si Ecclesiæ parochialis cum suo parochio sit intra moenia urbis, præsertim, quæ vesperi maturè clauditur, & mane serius aperitur, ac proinde pluribus parochianis extra habitantibus ad eam de nocte non patet accessus, in casibus repentinis pro accipiendo via trico & extrema unctione Card. de Luc. de paroch. d. 34. n. 6. Fagn. l. c. n. 19. & 20. Pirk. l. c. Wiestn. b. t. n. 6. de quo vide me in for. benef. p. 2. q. 154. n. 3. quamvis ad sufficientiam hujus cause non requiratur, ut quandoque exinde parochiani sint mortui sine sacramentis, sed sufficiat re vera esse talis casus periculum, ut censuit s. cong. apud Fagn. n. 17. Sic quoque sufficiens causa est, cur juxta c. 2. b. t. permitatur leprosis pluribus (v. g. decem Arg. c. unic. caus. 2. 1. q. 3. vel etiam paucioribus, modò Ecclesiæ dotare velint, ut Glos. in cit. c. 2. V. tot. & Hoftiens. ibidem) in communi simul viventibus construere intra fines parochia Ecclesiæ separatum cum cæmiterio, & habere proprium presbyterum, ob periculum contagionis, ne nimiri inter sanos habitantes, & frequentantes unā cum iis Ecclesiæ eosdem inficiant Barb. in cit. c. 2. n. 1. & 2. Pirk. b. t. n. 8. ita tamen, ut Ecclesiæ veteri quod ad jus parochiale præjudicium non creant, seu injuriā faciant, cum, quod iis ex pietate conceditur, in aliorum injuriā redundare non debeat. Quamvis, ut quoque statutum cit. c. 2. dum in communi simul vivunt in una domo non teneantur decimas de hortis suis, quæ sunt circa domus, eorū usi deputatis, neque de animalibus suis ibidem nascentibus & eorum nutrimentis Barb. l. c. n. 2. cum Rebuff. de decimis q. 5. n. 21. Monet. rr. eod. c. 5. q. 1. n. 35. & aliis ac proinde eas non solvendo veteri Ecclesiæ parochiali, dum aliæ ad eam spectant decimæ, non faciunt præjudicium seu injuriā. Secus est de aliis decimis, quas solvere debent etiam ex herbis & fructibus dictorum hortorum, dum eos vendunt. Abb. in cit. c. 2. n. 5. Quod tamen privilegium leprosorū simul in separata domo viventium extendendum non est ad hospitale commune leprosis & aliis infirmis, etiam in eo hi leprosi separatum habeantur; quia se para-